

A-kassan

A-kassan var på 90-talet tvungen att "återerövrars". En extrastämman 97 avsatte den tidigare ledningen och tillsatte en ny. Upprinnelsen till detta var flera års strul mellan LS och ledningen för a-kassan. Ledningen, vars verksamhet regleras av staten, såg sig allt mer som tillhörande staten än SAC, vars a-kassa de arbetade på. 96 hade tillräckligt många LS fått nog och en extrastämman påkallades. Med det sattes en cirkus igång. En anställd visade sig ha lånat ut 1,4 miljoner kronor till sig själv och sin make, även han anställd på a-kassan. Kvinnan avskedades. För detta stämde kvinnan SAC. Tingsrätten ogillade avskedandet och styrelsen blev skyldig att erbjuda henne arbete. Som svar på detta valde kvinnan att inte dyka upp. Styrelsen tolkade detta som olovlig frånvaro och kvinnan arbetar inte längre där.

Vissa i SAC såg detta som en "seger". Andra mer klartänkta uttalade istället självkritik för den bristande kontrollen av a-kassan som lett fram till situationen.

Marknadsekonomi

Bristen på arbetarperspektiv och aktiv klasskamp får i teoretiserande över den framtida utopin bland medlemmarna i många fall utslag av "marknadssocialism" - en ekonomi där arbetarna driver företagen i konkurrens med varandra. Andra tankeexperiment är pengar utan ränta. Detta går hand i hand med nästa.

New age

Den s k alternativrörelsen som växt fram under slutet av 70-talet och början av 80-talet, har gått fram med nyckelorden "solidaritet - resursbevarande - självtillit". Det är något av det syndikalismen stått för i snart ett århundrade. Därför har SAC känt sig ha en naturlig plats i denna alternativrörelse, och många nya medlemmar i SAC har kommit via alternativrörelsen.

Det som är citerat ovan från den av SAC auktoriserade *Grundboken* är mycket sant för SAC. Under ett antal år på 90-talet fungerade t.ex. distriktverksamheten i Västra Götaland enbart

enligt detta recept. Dessa "kurser" som bl.a. handlade om att "lära känna sig själva och andra", innehöll också så gott som endast distriktskommittémedlemmar. Då verksamheten blev allmänt känd utsattes den för kritik av medlemmar som motsatte sig att sådant hölls i i facklig regi och för fackliga pengar. Göteborgs LS beslutade dock på ett medlemsmöte att försvara distriktverksamheten och avfärda kritiken. Det kan tyckas underligt, men det hela är simpelt. Det är få på medlemsmötena, de flesta känner varandra och i detta fallet hade distriktskommittén vänner bland mötesdeltagarna som försvarade deras sak. Sedan är det inte långt från att dessa vänner har övertygat några av sina vänner/slätat ut verksamhetens betydelse för andra med att det pågått i ett antal år, inte varit hemligt och att det därmed ligger på även andras ansvar. På så sätt är kritikerna, som inte anser sig vara "ansvariga", i minoritet och distriktskommittén är home free.

Kännetecken

SAC har sedan dess bildande fram till idag uppvisat ständigt återkommande konflikter. De är fundamentalister vs. nyorienterare, militanta vs. pacifister, reformister vs. revolutionärer. Kärnfrågan är i alla fallen om SAC ska vara en fackförening eller en kamporganisation. Alltså, skillnaden ligger i graden av kompromissbenägenhet där den första gruppen är mer än den sistnämnda.

✓ Den elit som styrde SAC under senare 80-tal och framåt bestod av kritiker från 70-talet då flera av dem befann sig i anarkistiska kretsar. Precis som eliten på 70-talet bemötte och avfärdade dem då, avfärdade de själva, då det var de som befann sig på elit-positionen, samma kritik under sin tid på samma sätt.

Ungdomsförbundet

Syndikalistiska ungdomsförbundet, SUF, bildades 93. Det startade med vänstervågen som drog in ungdomar i politiska aktiviteter och sade sig vilja vara SACs ungdomsorganisation. Med vänstervågens utdöende är de en av få grupper från denna våg som inte helt hamnat på tomgång.

Ungdomsförbundets tidning

96 kom det första numret av SUFs tidning *Direkt Aktion* ut. Det är en ungdomstidning främst koncentrerad på ungdomars direkta aktioner på gator och torg. De andra två beståndsdelarna är pop och teori.

SUF och medelklassen

SUF är dominerad av ungdomar från medelklassen och agerar som ett syndikalistiskt ungdomsförbund kan tänkas göra - främst genom manifestationer mot fascister på gatan. Mötena domineras av intellektualism och teoretisk fattigdom råder, som deras första försök till sådant i bokform, *Revo*, ger klara bevis på. Boken består till stor del av texter publicerade i deras tidning *Direkt Aktion* och är ett försök till att på ett enkelt sätt förklara och sammanlänka den marxistiska teorin med syndikalismen. Boken är utgiven av Federativ.

SAC har i SUF ett ungdomsförbund som är en perfekt inkörsport för moderorganisationens stabila kontinuitet.

Framtid?

SAC är och har under mer än ett halvt sekel varit en organisation som går på tomgång. Dess funktion har i bästa fall under denna tid varit som samhällskritisk faktor, men inte spelat någon som helst roll för arbetarna. Tillståndet 1999 är i stort oförändrat, trots duktiga fackliga funktionärer och a-kassapersonal, som är de enda vilka fungerar enligt organisationens principer. Men det hjälper lite då de fackliga funktionärerna förtämler en minoritet, och att a-kassan endast handhar de arbetslösa ärendena. Den ideologiska förvirringen bottnar på samma sätt också i detta. Nu när SAC har gett upp tanken på att vara det framtida samhället kommer det att slukas av en eventuell eskalering av klasskampen, och försvinna. Tills dess kommer den att vara det bästa alternativet för arbetslösa och revolutionära arbetare. Trots allt.

Den svenska vänstern är ett skämt. Del 3 Stalinismen behandlar KPML(r) och dess ungdomsförbund RKU.